

מסורת כפירה

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

תורה אור

(א) [לעיל ח: ט] (ב) [לעיל ט: ג]  
(ג) ויחמתו עמי: ויחמתו  
(ד) ויחמתו עמי: (ממנו)  
(ה) [לעיל ח: ט] (ו) [לעיל ט: ג]  
(ז) [לעיל ט: ג] (ח) [לעיל ט: ג]  
(ט) [לעיל ט: ג] (י) [לעיל ט: ג]  
(יא) [לעיל ט: ג] (יב) [לעיל ט: ג]  
(יג) [לעיל ט: ג] (יד) [לעיל ט: ג]  
(טו) [לעיל ט: ג] (טז) [לעיל ט: ג]

מוסף רש"י

שעיר ושעיר. שפיר הוא  
מני למיכא כסולה וכתוב  
בשעיר. ויחי מוסף על עין  
ראשון לקיים [לעיל ט: ג]  
קרא עלי מועד. מה  
דשילת מרגלים מלי  
מליה וכלו ארבעים דידו  
גמי כאל ספק כהן  
דמעתה, והוקפה להם על  
כפי לזכות. ויחי שפיר  
החם קרוי מועד ופסחים  
הוא. דאמר קרא אחת  
בשנה. תרי זמני כתיבי  
אחת בשנה, ויפס אהרן על  
קדומו אחת בשנה משם  
חטאת הכפורים אחת בשנה  
יכפר. ויכריש דקרא ספק  
אחת לזכור על קדומו  
ודרשנו מניה ויכפר אחת  
שלין כאל אלא כפרה אחת  
ליחד. שאני מכפר כפרה  
אחת, ויכריש דקרא  
ספק יכפר בשנה, לזכור  
אחת בשנה יכפר, לזכור  
שלין אחת מכל קדומו  
השנה מכפר כפרה זו אלא  
זה נכלל [לעיל ט: ג]

ניכפרו אדיום הכפורים. על כפרת שפיר הנעשה בחון שאין זה ידעה בחלה ויש זה ידעה בסוף: הא אמרינן. לקמן אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה ואע"ג דהאי בשעיר הפנימי כתיב הא איתקוש להדי כלאמר בפתני [א: ג]: קס"ד כל חד וחד מחבריה נמר.

ואיתקוש שעירי הרגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדרשא חדש הא אמרינן יאותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיום הכפורים הא אמרינן אחת בשנה [כ: ג] כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידעה בחלה ויש בה ידעה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידעה בחלה ואין בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידעה בחלה אבל יש בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בחון ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה כו': אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה [ל: ג] מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה נמר [ל: ג] והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולהו מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויה"כ דלא כתב ביה ושעיר מנלן אלא אמר ר' יונה אמר קרא יאלה תעשו לה' במועדיה' הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איכא ר"ח נמי אדקרי מועד כדאמר אבוי דאמר אבוי תמוז דההיא שתא מלווי מלויהו דכתיב יקרא עלי מועד לשבור בחורי אמר רבי יוחנן ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתן והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

ואיתקוש שעירי רגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדרשא חדש הא אמרינן יאותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיום הכפורים הא אמרינן אחת בשנה [כ: ג] כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידעה בחלה ויש בה ידעה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידעה בחלה ואין בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידעה בחלה אבל יש בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בחון ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה כו': אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה [ל: ג] מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה נמר [ל: ג] והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולהו מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויה"כ דלא כתב ביה ושעיר מנלן אלא אמר ר' יונה אמר קרא יאלה תעשו לה' במועדיה' הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איכא ר"ח נמי אדקרי מועד כדאמר אבוי דאמר אבוי תמוז דההיא שתא מלווי מלויהו דכתיב יקרא עלי מועד לשבור בחורי אמר רבי יוחנן ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתן והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

ואיתקוש שעירי רגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדרשא חדש הא אמרינן יאותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיום הכפורים הא אמרינן אחת בשנה [כ: ג] כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידעה בחלה ויש בה ידעה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידעה בחלה ואין בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידעה בחלה אבל יש בה ידעה בסוף האי שעיר הנעשה בחון ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה כו': אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה [ל: ג] מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה נמר [ל: ג] והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולהו מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויה"כ דלא כתב ביה ושעיר מנלן אלא אמר ר' יונה אמר קרא יאלה תעשו לה' במועדיה' הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איכא ר"ח נמי אדקרי מועד כדאמר אבוי דאמר אבוי תמוז דההיא שתא מלווי מלויהו דכתיב יקרא עלי מועד לשבור בחורי אמר רבי יוחנן ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתן והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

רבינו חננאל

ובצין כתיב עין הקדושים ולא עין עבודה. ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדושו מאי טעמא ושעיר ר"ח מוסף ומקדש זה לזה. ואקשינן השילוש אינו למד מן השני דהנה השני תלמוד הוא. וא"ר יוחנן דאין למדו למד מלמד בקדשים. ופרקינן כולהו משעיר קמא יליף. ואקשינן והא שעיר יוה"כ ושעיר עצרת דלא כתיב בתו' ושעיר. ופרקינן ר' יונה אלה תעשו לה' במועדיכם חוקשו כל המועדים כולם זו לזה. ור"ח נמי אקרי מועד כדאמר דאמר (אמר) [כ: ג] קרא עלי מועד לשבור בחורי. וא"ר יוחנן מודה היה ר' מאיר בשעיר של יוה"כ הנעשה בפנים שאינו מכפר כפרתן. מאי טעמא אחת כתיב כפרה אחת הוא מכפר ואינו מכפר שתי כפרות. והן נמי אינן מכפרין כפרתו. מאי טעמא אחת בשנה. כפרה שאין מתחפרת אלא פעם אחת בשנה ויה"כ מכפר. תניא נמי הכי דשעיר הנעשה בפנים אין אחר מכפר כפרתו ולא הוא מכפר כפרתו אחרי: פתגמי היה ר' שמעון אומר שעירי ר"ח מכפרין על טוהר שאכל טמא ושל רגלים מכפרין בו. אמרו לו מהו שיקרבו אל זה בזה. פ"י אבי אל נקרבו שעירי הרגלים ברגלים. מהו שיקרבו שעירי הרגלים בריח. וכן שעירי ר"ח ברגלים. אמר להם יקרבו. הואיל וכולם כאין לכפר על טומאת מקדש וקדושו: גמ' אדרגלים. עון כתיב בה. עון אחד הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא דרגלים אמאי לא מכפרו אדר"ח. כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא

אזנה

הדכא כיון דנלמד נעקר הפרשמו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עבירות שהיה לו לזה לכפר וכשיבא ר"ח תחול עליו הפרשה לעבירות שעברו קודם לכן והא דמייתי התם מכנשי עצרת ולא אמרי' כשנשחט הראשון איגלא מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיתה לא דמי כלל לשעיר שאזכר דכנשי עצרת על דעת כן הופרשו שיטעמו זה וזה אמר זה:

הדכא כיון דנלמד נעקר הפרשמו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עבירות שהיה לו לזה לכפר וכשיבא ר"ח תחול עליו הפרשה לעבירות שעברו קודם לכן והא דמייתי התם מכנשי עצרת ולא אמרי' כשנשחט הראשון איגלא מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיתה לא דמי כלל לשעיר שאזכר דכנשי עצרת על דעת כן הופרשו שיטעמו זה וזה אמר זה:

הדכא כיון דנלמד נעקר הפרשמו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עבירות שהיה לו לזה לכפר וכשיבא ר"ח תחול עליו הפרשה לעבירות שעברו קודם לכן והא דמייתי התם מכנשי עצרת ולא אמרי' כשנשחט הראשון איגלא מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיתה לא דמי כלל לשעיר שאזכר דכנשי עצרת על דעת כן הופרשו שיטעמו זה וזה אמר זה: